

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 03 февруари 2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на първи февруари, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №4 по описа за 2012 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) - Софийска област против решение №929/18.11.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №553 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление №23-2301896/03.12.2010 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - Софийска област, издадено срещу „Релакс-2009“ ООД, гр. Перник, представлявано от В. К.***, в качество „работодател“, за нарушение по чл. 303, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) като на основание чл. 414, ал. 1 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 (три хиляди) лв.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че неправилно районният съд е мотивирал решението си, като изводите му не кореспондират с установената по делото фактическа обстановка. На тези основания от настоящия съд се иска отмяна на решението на първата съдебна инстанция и решаване на спора по същество чрез потвърждаване на процесното наказателно постановление.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание, представлява се от пълномощник ю.к.Василева, която от негово име заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, „Релакс-2009“ООД се представлява от адв. М.*** с пълномощно по делото. Възразяват срещу жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, тъй като атакуваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред

настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд – Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено следното:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд – Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото въз основа на данните, внесени чрез представените и събрани писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна е установено, че на 02.08.2010 г. при извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство от контролни органи на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, отдел Перник в обект – автомивка в гр. Перник стопанисвано от ответника „Релакс-2009“ООД, гр. Перник, лицето Г.П. А.*** е заварено да мие автомобил без разрешение на инспекцията по труда. При извършената допълнителна документна проверка на 04.08.2010 г., лицето стопанисващо проверявания обект представя пред контролните органи сключен между него и Г. А.*** граждански договор. Въз основа на извършените проверки на място и по документи на 04.08.2010 г. на „Релакс-2009“ ООД, гр. Перник е съставен акт за установяване на административно нарушение, въз основа на който на 03.12.2010 г. е издадено и процесното НП.

При така установената фактическа обстановка Районен съд – Перник е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от компетентни органи, съобразно изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и без допуснати съществени процесуални нарушения, засягащи правото на защита на наказаното лице или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основания за отмяна на процесуално основание.

При разглеждането по същество обаче, вмененото на жалбоподателя нарушение съдът е приел, че административнонаказващият орган, у който е доказателствената тежест пред съда, не е ангажирал достатъчно категорични доказателства за характеризиране на правоотношенията между страните като трудови, така че да е необходимо разрешение по чл. 303, ал. 3 от КТ, тъй като представените по делото доказателства разколебават такъв извод.

Настоящата съдебна инстанция споделя позицията на районния съд.

При постановяване на оспореното решение съдът е действал съобразно разпоредбите на процесуалния и материалния закон, поради което не са налице касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1 от НПК, налагащи неговата отмяна. Фактическата обстановка е установена правилно и в съответствие със събраните доказателства.

Правото на защита на лицето, посочено за нарушител е неразривно свързано с неговото правно положение, произтичащо от презумпцията за невинност, изрично установена с чл. 16 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Гаранцията за реализиране на това правно положение лежи в изискването съответните държавни органи да докажат виновността на нарушителя, в забраната да се прехвърля тежестта на доказването върху нарушителя, в изискването съдът да признае

същия за виновен, едва когато извършването на вмененото на нарушение е доказано по несъмнен начин, както и че решението не може да почива на предположения. С чл. 16 и чл. 303, ал. 2 НПК ясно и категорично е изразен принципът за невинност на до завършване на наказателното производство, като е уточнено, че същият се признава за виновен само когато обвинението е доказано по несъмнен начин. Това важи в пълна степен и в административнонаказателното производство, като при постановяване на решението първоинстанционния съд се е съобразил с основните принципи гарантиращи равенство в процеса.

Разпоредбата на чл. 416, ал. 1, изр. 2 от КТ, установява, че редовно съставените актове по този кодекс имат доказателствена сила до доказване на противното. Това е така в рамките на производството по налагане на административното наказание и констатациите се считат за верни до доказване на противното, но от друга страна, по силата на чл. 16 ал. 2 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН в съдебното производство нямат обвързваща доказателствена сила. Презумпцията за вярност /виновност/ е в сила до приключване на производството по налагане на наказанието, но пред съда обвинителната теза следва да се докаже. Съдът е длъжен разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите доказателства и доказателствени средства дали е извършено нарушение и обстоятелствата при които е извършено. В случая, представяйки надлежно сключен договор за изработка от 15.03.2011г., който е относим към спора, жалбоподателят е оборил презумпцията за вярност на съставения акт за установяване на административно нарушение и с приобщаването му към останалия доказателствен материал се е превърнал в годно писмено доказателство, което дори не е оспорено от въззиваемата страна. Следва да се отбележи, че така представения договор с жалбата е бил предоставен и на контролния орган преди издаване на акта за установяване на административно нарушение, което обстоятелство се установява по безспорен начин от показанията на разпитаните по делото свидетели. Още в първоначалната жалба се набляга на обстоятелството, че между страните е налице облигационен договор, сключен по реда на Закона за задълженията и договорите (ЗЗД). От свидетелските показания на Ангелов по безспорен начин се установява, че лицето не е било в трудови правоотношения, а е изпълнявал работа на основание сключен граждански договор за изработка, представен още в извънсъдебната фаза на административнонаказателното производство.

За да е налице административно нарушение, е необходимо да се докаже съществуването по несъмнен начин на всички елементи, които се отнасят до неговата субективна и обективна страни, и тъй като в хода на административното производство не е установено безспорно полагане труд по трудово правоотношение, то издаденото НП е неправилно. Най-сетне, с представянето още на следващия ден договор за изработка в 3-дневния срок за възражения по смисъла на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН се опровергават отразените в АУАН констатации и се оборва извода за съставомерност на деянието, вменено на дружеството. Съгласно чл. 52, ал. 4 от ЗАНН преди да се произнесе по преписката, наказващият орган проверява акта с оглед на

неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възразенията и събраните доказателства, а когато е необходимо извършва и разследване на спорните обстоятелства. От събраните доказателства по делото пред първата инстанция безспорно се установява, че наказващият орган, издал наказателното постановление, не е направил това, което му повелява законът. Както се посочи и по-горе, те са имали информация, че между фирмата и лицето са съществували облигационни отношения. С оглед изложеното, при представен договор за изработка носещ дата 01.06.2010 г., придружен с декларация от родител, дал съгласието си за подписване на такъв договор и при ангажирани свидетелски показания в тази връзка настоящия състав приема, че от страна на сочения за нарушител не е извършено административно нарушение на нормата на чл. 62, ал. 1 от КТ, тъй като не е установено по безспорен начин, престигането на работна сила при условията регламентирани в КТ. Като е достигнал до този извод първоинстанционния съд е постановил правилно и законосъобразно решение.

С оглед на изложеното първоинстанционния съд не е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила като касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК. В изпълнение на задълженията си по чл. 14 и чл. 314, ал. 1 от НПК, субсидиарно приложими в съдебния административнонаказателен процес по силата на препращащата норма на чл. 84 от ЗАНН, Районен съд – Перник е извършил цялостна проверка на законосъобразността и правилността на наказателното постановление и като е приел, че не е налице извършено деяние, представляващо административно нарушение и при липса на допуснати нарушения на процесуалните правила е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт.

Предвид изложеното, съдът не намира основания за отмяна или изменение на решението на първоинстанционния съд, което е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Поради тези съображения същото следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така, Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №929/18.11.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №553 по описа на съда за 2011 г., с което е отменено наказателно постановление №23-2301896/03.12.2010 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „Релакс-2009“ ООД, гр. Перник, представлявано от В. К.***, в качество „работодател“, за нарушение по чл. 303, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) като на основание чл. 414, ал. 1 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 (три хиляди) лв.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

